

„Nowa Reforma“ wychodzi dwa razy dziennie.

Numer poranny wychodzi codziennie z wyjątkiem niedziel i dni poświęconych, numer popołudniowy codziennie z wyjątkiem niedziel i dni poświęconych.

Prenumerata wynosi:

	rocznie:	połrocznie:	kwartalnie:	miesięcznie:
W miejscu	24 koron	12 koron	6 koron	2 korony
W Austro-Węgrych:				
W jednorazową przesyłką poczt.	32 „	16 „	8 „	2 kor. 70 h.
W dwurazową	38 „	19 „	9 kor. 50 h.	3 „ 20 „
W Prusach Niemiec	36 „	18 „	9 koron	3 „ —
W innych państwach	48 „	24 „	12 „	4 „ —

Prenumerata i ogłoszenia (inseraty) uprasza się nadsyłać wprost do Administracji „N. Reformy“ w Krakowie.

Adres Redakcji i Administracji: Kraków, ulica Jagiellońska 10. Telefon Redakcji i Administracji Nr 41. — Nr rach. poczt. Kasy oszczęd. 857.484. Redakcja nadsyła do Redakcji nie zwraca.

We Lwowie sprzedają numerów po 12 bl.: w Biurze dzienników A. Olszowskiego, ulica Kilińskiego 3 i w Biurze Płohna, ulica Karola Ludw. 9.

Cena numeru 10 hal., z przesyłką pocztową 12 hal.

NOWA REFORMA

NUMER POPOŁUDNIOWY.

Prenumeratę przyjmują:

Zamieszkała: Administracja „Nowej Reformy“ i wszystkie urzędy pocztowe; miejsca: administracja „Nowej Reformy“ — Główna trafikowa w Rybniku. — Agencja J. Hopasa i A. Salomonowej, ul. Sławkowska 2. — Handel St. Karlińskiego, Sukienice. — Handel Kretschmera, ul. Szewska. — Handel J. Eklera, ul. Karmelicka 18.

Zamieszkała prenumeratę i ogłoszenia (inseraty) przyjmują: We Lwowie: Biuro dzienników: Ludwik Płoh, ul. Karola Ludwika 11, 3. Sokółowski, Pałac Iusman 9. — W Przemyślu: Hesseles. — W Jarosławiu A. Amster. — W Wiedniu: Formann oldschmid (sprzedaje pojedynczych numerów), Wollzeile 6. — W. Jankes Na 51, Hasekstein 1. — Wogel (także w Hamburgu, Frankfurtu a. M., Berlinie, Lipsku, Bazylei i Wiedniu). — A. Appel. — R. Mosse (także w Berlinie, Hamburgu, Monachium, Norwimberdze). — H. Chalek (Wollzeile). — W Paryżu: Société d'Édition de la Presse, 1, rue de Valenciennes.

Ogłoszenia (inseraty) przyjmuje administracja „Nowej Reformy“ za platą od miejsca wiersza drobnym piśmem (petit) za pierwszy raz 20 h., za każdy następny raz po 10 h. Nadeślanie po 60 h. od wiersza za każdy raz. — Głosy publiczne po 2 kor. od wiersza. Układ tabelaryczny, cyfrowy, skomplikowany pierwszy raz 40 h., następny po 10 h. od wiersza. — Załączniki do „N. Reformy“ (prospekty, cyrkularze, ogłoszenia itp.) przyjmuje się za cenę 2 kor. od 100 egz. dla zamiejscowych, a 1 kor. od 100 egz. dla miejscowych prenumeratów.

Od administracji „N. Reformy“.

Celem uregulowania nakładu, prosimy o możliwie najwcześniejsze nadesłanie prenumeraty.

„Nowa Reforma“

wychodzi dwa razy dziennie:

o godzinie 5 rano i o pół do 3 po południu.

Szczegóły prenumeraty w nagłówku dziennika.

Abonenci „Nowej Reformy“ nabywać mogą po zmniejszonej cenie ilustrowany dwutygodnik lwowski p. t.

„Nowe Medy“

Prenumerata kwartalna 2 korony 40 hal.

Przed Sejmem.

Mimo widocznego upadku politycznego znaczenia sejmów od chwili, gdy nastał tak jaskrawy rozdział między demokratyzowanym parlamentem ludowym a kurialnymi sejmami — budzi każda sesja sejmowa poważne refleksje na temat różnorodnych reform, jakich się społeczeństwo od swej reprezentacji krajowej domaga. W kraju naszym, tak bardzo zafacynowanym w najważniejszych dziedzinach życia społecznego, żądać musi opinia publiczna od Sejmu, by świadom swej wielkiej odpowiedzialności wobec narodu, jął się z całą energią do pracy ustawodawczej i wykonywania przyznanego mu konstytucyjną prawa kontroli i inicjatywy wszędzie tam, gdzie administracja publiczna nie czyni już zadość zmienionym do gruntu potrzebom i stosunkom.

Niestety radykalne przeobrażenie stosunków społecznych i politycznych, jakie się w oczach naszych od lat kilkunastu dokonało, nie zdołało dotychczas przekształcić odpowiednio naszej reprezentacji krajowej. Dzięki zupełnie przestarzałej naszej konstytucji autonomicznej, skład Sejmu nie uległ prawie żadnej zasadniczej zmianie. System kurialny, pośrednie i jawne głosowanie, otwierające pole do najjaśniejszych nadziej, wreszcie wykluczenie szerokich warstw ludowych od wszelkich uprawnień wyborczych, utrzymują dotychczas w Sejmie sztucznie większą konserwatywną, która w zasłonięciu swem, nie chce zrozumieć dokonanych przeobrażeń w stosunkach politycznych państwa i kraju, uważa dotąd jako najwyższą zasadę politycznego rozumu odrzucać z roku na rok te reformy ustawodawcze i administracyjne, które usunąć mają z widowni przestarzałe przywileje i oligarchiczne rzędy.

Nie dziw, że w takich warunkach wysuwa się na pierwszy plan politycznej walki kategoryczny postulat gruntownej, organicznej przeprowadzonej reformy ordynacji wyborczej do Sejmu krajowego. Pod hasłem reformy prawa wyborczego w duchu demokratycznym odbywały się już ostatnie wybory sejmowe, które tak dotkliwie szerzyły wyrwy w łonie konserwatywnej większości. Od trzech lat stoi też reforma wyborcza jako najbliższa sprawa na porządku dziennym obrad sejmowych.

Jedynie brak silnie skonsolidowanej i solidarnie działającej opozycji, umożliwił tak długie przewlekanie obrad nad tą sprawą. Skoro obecnie w subkomitecie niustawowej komisji dla reformy wyborczej ukończono wszystkie przygotowawcze czynności, zebrano cały materiał statystyczny, uchwalono wreszcie główne

i zasadnicze punkta reformy, tak, że pozostaje tylko do załatwienia kwestia rozdziału mandatów między Rasinów i Polaków, oraz stosunku ilościowego mandatów w poszczególnych kurjach, skoro obecnie także partya ludowa daży widocznie szczerze do przyspieszenia sprawy reformy wyborczej, — nie wątpimy ani na chwilę, że stronnictwa demokratyczne zdołają reformę wyborczą w bieżącym Sejmie załatwić.

Wszystkie przewlekające tej piekacej i drażniącej sprawy nie wyszłyby na korzyść przedewszystkiem grupom konserwatywnym, gdyż opinia publiczna domagałaby się coraz to radykalniejszej reformy i zmusiłaby w końcu Koło polskie do stanowczej w tym kierunku akcji politycznej. Niechaj konserwatyści w swoim własnym interesie nie naciągają zbyt gwałtownie struny cierpliwości i legalności. Byłoby to widowisko nader smutne, gdyby „autonomiczny“ Sejm dopiero pod naciskiem rządu centralnego, który z wolą parlamentu ludowego liczyć się musi, zdecydował się na przyznanie praw politycznych szerokim warstwom ludności, które prawa te, odnośnie do parlamentu państwowego, już w całej pełni sobie zdobyły. Byłaby to kapitulacja autonomii przed biurokracją i centralizmem!

Kapitulacja taka Sejmów wobec parlamentu centralnego już nastąpiła w innej dziedzinie, politycznie równie ważnej, to jest finansów autonomicznych krajów koronnych. Jeżeli wojny nie można prowadzić bez pieniędzy — to również politycznego wpływu nie zdobędzie sobie idea autonomiczna, jeżeli najśliszniejże związki autonomiczne, to jest kraje koronne, pozbawione zostaną wszelkiej samodzielności finansowej wobec parlamentu i rządu centralnego. Ta upokarzająca i kompromitująca zależność finansowa Sejmów krajowych od dobrej woli rządu i łaski parlamentu — jest zjawiskiem wręcz złowrogim na horyzoncie polityki wewnętrznej państwa austriackiego. — Świadczy ona bowiem, że ewolucja stosunków nie idzie nieestetycznie zgodnie z naturą wielojęzycznej monarchii w duchu rozwoju idei autonomicznej, ale wręcz przeciwnie w kierunku spotęgowania siły i znaczenia parlamentu i rządu centralnego, który z potępienia godną obojętnością patrzy na pannyjść w skarbach i Sejmach krajowych a namiętnie, prowadzącą wprost do osłabienia, a w dalszym ciągu do zupełnego upadku idei autonomicznej. — To, co się od paru lat dzieje w Czechach, Tyrolu, Styrii i na Morawach, a co również zagraża już Galicji — to nie tylko nieład finansowy i zastój prawodawczy i administracyjny, ale to zupełny rozstrój polityczny, finansowy i gospodarczy w samorządzie krajowym. Takiego upadku i zaniku idei autonomicznej w całym państwie nie było od czasu nastąpienia ery konstytucyjnej. Obowiązkiem jest tedy pierwszorzędny wszystkich Sejmów — a przedewszystkiem naszego Sejmu, obmyśleć gruntowną sanację tych antikonstytucyjnych i antikonstytucyjnych stosunków!

Objawem upadku idei autonomicznej w naszym Sejmie jest wreszcie dziwna obojętność na sprawy polityki edukacyjnej. Gdyby nie powtarzające się spory o zakładanie ruskich gimnazjów, nie słyszelibyśmy może w ogólności o dyskusji szkolnej w naszym Sejmie.

Jeszcze lat temu parę nie byłoby rzeczą możliwą, aby Sejm odbył zwyczajną swą roczną sesję bez przeprowadzenia gruntownej dyskusji nad całokształtem naszych spraw oświatowych. Teraz inaczej jest dzieje. Od kilku lat bądź z powodu krótkości sesji, bądź z powodu ob-

strukcji ruskiej, bądź wreszcie — co najgorsza — z obawy przed krytyczną oceną naszych stosunków szkolnych, nie przeprowadza się wcale dyskusji w Sejmie nad najważniejszymi sprawami narodowej edukacji. Czyżby autonomia w dziedzinie edukacji narodowej przestała być najważniejszą i najdroższą dla nas dziedziną całego samorządu krajowego?

I nad tym smutnym objawem musi się Sejm nasz gruntownie zastanowić, przedewszystkiem zaś musi w bieżącej sesji przeprowadzić zasadniczą dyskusję nad stanem bieżącego szkolnictwa i obok sanacji finansowej zainicjować zasadniczą i wszechstronną sanację naszych stosunków szkolnych, które wymagają gruntownej reformy swego ustroju i głęboko sięgających zmian w zarządzie spraw edukacyjnych.

Posłowie nasi, a w pierwszym rzędzie posłowie demokratyczni, nie spełnili swego obowiązku narodowego i obywatelskiego, gdyby, zbadawszy zło, nie zdołali się na skuteczne środki gruntownej naprawy i poprawy stosunków.

Reforma szynkarska.

II.

Artykuł I ustawy szynkarskiej z 1905 r. głosi: „Celem wzmocnienia skarbu krajowego, a tem samem umożliwienia krajowi spełnienia ekonomicznych i kulturalnych zadań, pobierane będą na rzecz funduszu krajowego od 1 stycznia 1911 do 31 grudnia 1920 r. opłaty szynkarskie, które mają przynieść rocznie najmniej 7 milionów koron“. Od postulat 7 milionów dochodu z szynków kraj odjąć nie chce, tak, że o ile suma opłat im nie dorówna, to na koncesjonaryszów nałożone zostaną opłaty dodatkowe.

Wysokość opłat szynkarskich normują po powołaniu komisji szynkarskiej, wybierane co trzy lata, które decydują również o udzielaniu koncesji. Od ich postanowień mogą interesowani apelować do władzy szynkarskiej drugiej instancji we Lwowie, która składa się z 13 osób z marszałkiem krajowym na czele. Do tej centralnej komisji należy również trzech przedstawicieli osób interesowanych, t. j. szynkarzy z okręgów izb handlowych w Krakowie, we Lwowie i w Brodach.

Za podstawę do ustalenia opłat przyjęto ilość sprzedawanych trunków, obojętnie następująca taryfa, najwyższą przy sprzedaży kieliszkowej (wyszynki), niższą dla sprzedaży w otwartych naczyniach do domów (t. zw. drobna sprzedaż), najniższą zaś w handlu detalicznym, który sprzedaje trunki w zamkniętych naczyniach o pojemności do 50 litrów. Rozróżnia się przy tem opłaty od pedzonych napojów wysokich, jak wódki, likiery i czysty spytus, licząc na hektolitr 100-stopniowego spytusu od 12—90 koron, wina i miodu, które opłacają od 3—15 koron. Najniższą jest opłata od piwa, wynosząca 20—80 groszy od hektolitra. Dla piwa jednakoż ustawa przewiduje po za tem podatek krajowy do 8 koron z hektolitra, który, jak obliczono, dawać powinien rocznego dochodu 10 milionów koron. O ileby zaś dochód z piwa przekroczył tę kwotę, nastąpi zmniejszenie opłaty: piwo potanieje.

Pomimo tej dodatkowej opłaty, piwo opodatkowane jest najniższ, a taryfa zdradza wyraźną tendencję protegowania tego napoju, który w ogóle uchodzi za szlachetniejszy od wódki. — (W swoim czasie przypominamy sobie głośno protesty przeciw tej dodatkowej opłacie, obia-

żającemu trunku ludowy). Piwo będzie tańsze, niż dziś. Upodobałoby się tedy do sąsiadów z zachodu, gdzie reformatorowie społeczni właśnie zawzięci przeciw piwu prowadzą kampanię. Snać jednak trzeba nam pamiętać wszystkie etapy w alkoholizowaniu się ludności, a zatem i piwny. Istotnie, o ile wódka ustępować będzie piwu, przewidywać można obniżenie liczby wypadków ostrego zatrucia alkoholem. Doświadczenie wykazuje przecież, że takie pozorne kulturalne opilstwo nie prowadzi do poprawy zdrowotności publicznej, sprawy wstrzemięźliwości nie posuwa naprzód, gdyż alkohol jest równie szkodliwy w piwie, jak i w wódce. W odatku nadmierną ilość piwa wywołuje choroby wątroby i nerek, a obniżenia śmiertelności wśród kelników i szynkarzy, którzy nie wódki, ale piwa nadużywają, świadczy, iż powolne zatrucie organizmu niemniej jest od ostrego szkodliwym. Piwo jest niezwykle niebezpiecznym trunkiem, gdyż nadaje się do rozpowszechnienia codziennego picia. Codzienna szklanka piwa staje się zwyczajem i dowodem dobrobytu, wytwarzając piewszów o inteligencji ospałej, powolnym typie myślenia, zadowolonych i zrzęgowanych filistrów.

Na 17 milionów koron obliczony jest tedy dochód, jaki napoje wysokokowe dawać mają krajowi, zamiast dochodów z propinacji, które przyniosły w 1908 r. kwotę 10,863.298 koron. Łączny dochód 37 miast z propinacji i opłat od piwa i wódki przyniósł w 1908 r. 3,997.503 korony. Ponieważ władze krajowe udzielać będą koncesji, miasta przeto pozbawione byłyby dochodów najważniejszych w ich budżetach, a niezbędnych dla ponoszenia różnorodnych, z rozwojem ich i zadaniami związanych ciężarów. Dla wynagrodzenia miastom ubytków w dochodach przez wygaśnięcie propinacji, ustawa z alkoholowych dochodów kraju przekazuje im 2 1/2 miliona koron rocznie. Sejm szynkarski przyjął już klucz do rozdziału tej kwoty, ustalony według wniosków Związku miast. Najwyższe kwoty otrzymają: Przemyśl 244.910 koron, Tarnów 191.700, Kolomyja 167.240, Stanisławów 152.080, Jarosław 130.980, Strzyż 128.110, Sambor 110.780, Nowy Sącz 103.820. Od 50—100 tysięcy Drohobycz, Bochnia, Podgórze, Rzeszów, Tarnopol i Złoczów. Od 20—50 tysięcy Brody, Dobromil, Gródzie Jagielloński, Jasło, Krosno, Nowy Targ, Sanok, Sary Sącz, Siatyn, Sokół, Trembowla, Wieliczka i Żółkiew. Reszta miast otrzyma niższe kwoty.

W celu wyrównania dotychczasowej sumy dochodów, miasta dopomniły się o prawo nakładania opłat miejskich, w kwotach przeważnie 6 koron od hektolitra piwa i 40 od hektolitra spytusu w wódce, motywując te opłaty niższem obciążeniem tych trunków po ustaniu propinacji. Każde miasto wniosło tedy specjalną ustawę, a Sejm po krótkich debatach uchwalił je bez zmian. Kraków i Lwów nie mają już oddawna prawa propinacji, ale przysługują im prawo udzielania koncesji na wyszynki i przypisywanie gminnego dodatku do podatku konsumcyjnego.

Budżety miast będą więc w dalszym ciągu zależne od spożycia trunków gorących, co niewątpliwie sprawy trzeźwości naprzód nie posunie. Dobry obywatel podobnie jak dzisiaj musi pić, pocieszając się, że przyczynia funduszu na cele kulturalne i nie jest egoistą, dbającym przedewszystkiem o zdrowie własnego umysłu i ciała.

Poza finansowymi względami, które jak widzimy ustawa na pierwszy plan wysuwa następują przepisy co do liczby szynków i osób szynkarzy. Obecnie liczymy w Galicji 25 tysięcy

wyszynków, w przyszłości zaś przewiduje się udzielenia 10—11 tysięcy koncesji. O tem, czy we wsi mają istnieć szynki i w jakiej liczbie, decyduje gmina. Niespodzianką dla władz był fakt, że już w pierwszych trzech miesiącach bieżącego roku około 700 gmin oświadczyło się przeciw szynkom. Wątpliwym jest, aby wszystkie te żądania zostały uwzględnione, jakkolwiek niestosowanie się do woli gminy będzie w tym wypadku pozwałaniem przepisów wykonawczych. Zresztą powołać by się tu można na słowa namiestnika, wypowiedziane w Sejmie dnia 19 stycznia b. r., że gminy są przelewskimi powołane do współpracownictwa nad ograniczeniem pijaństwa. Takim skutecznym sposobem ograniczenia pijaństwa byłoby zniesienie szynków, lub ograniczenie ich liczby, ponieważ stoi ono w prostym stosunku do liczby i bliskości szynków.

Ponieważ uregulowanie ilości koncesji szynkarskich należy do ustawodawstwa państwowego, żąda Wydział krajowy od rządu ustawy, która by dozwalała nie więcej wyszynków nad 1 na 800 mieszkańców w gminach wiejskich i 1 na 500 w miastach. Byłoby to już wielki postęp, gdyż wiele gmin wiejskich nie otrzymałoby wcale szynku.

Bardzo ważnymi są postanowienia ustawy co do osób szynkarzy. Ubiegający się o koncesję musi być godnym zaufania i nieposzkodowanym. Osoby podejrzane o uprawianie i urządzanie gier hazardowych, paserstwo, kuplerstwo, nieobyczajność lub pijaństwo są wykluczone. Koncesjonariusz winien też obojętnie wykonywać swój przemysł, a tylko wyjątkowo może dać zastępcę. Ważny ten przepis usunąć by powinien dotychczasowych wielkopolskich propinatorów od ubiegania się o szynki.

Dr Zofia Daszyńska-Golińska

Uгода czesko-niemiecka.

(Tel. „N. Ref.“)

Wiedeń, 21 września.

Uzyskana wczoraj porozumienie w Pradze uważają dzienniki za wielkie wydarzenie polityczne, chociaż zdolność do pracy Sejmu czeskiego nie jest jeszcze bynajmniej zabezpieczona.

Niemcy — zdaniem dzienników tutejszych — zwyciężyli na całej linii, nie wypuścili z rąk Sejmu czeskiego i pozwolili mu pracować przez jeden dzień, celem odesłania przedłożenia polityczno-narodowych i podatkowych do komisji. Na ten jeden dzień Niemcy wstrzymali obstrukcję. Zaniechanie zaś zupełnie obstrukcji zależał będzie od prac komisji.

W każdym razie wczorajsze porozumienie uważają za znaczne polepszenie sytuacji.

Co się tyczy powodów, dla których Czesi zgodzili się obecnie na porządek dzienny, żądany przed rokiem przez Niemców, to jak „N. Fr. Presse“ twierdzi, przyczyną te były dwajsk. a mianowicie finansowe kłopoty kraju, a po drugie chęć Czechów, przegotowania nowej sytuacji w Radzie państwa. Już starania o utworzenie wspólnego klubu czeskiego wskazują na zamiary Czechów i chęć zmienienia taktyki w Radzie państwa.

W tym celu chcą Czesi uporządkować stosunki w Sejmie czeskim, aby umożliwić przez to zmianę stosunków w Radzie państwa. Zwołanie Sejmu czeskiego na 27 bm. jest pewnem. W niektórych dziennikach pojawiły się przypuszczenia co do rekonstrukcji gabinetu.

HELENA ROMER.

MAJAKI.

25

(Ciąg dalszy.)

— Jerzy... co... — zaczęła. — Cicho, cicho, nie nie mówić... i o nie, ale to zupełnie o nic nie pyta... całować jeszcze... szepnął przez zaciśnięte zęby Karliński, co raz bliżej, co raz groźniejszy i porwijając ją ku sobie brutalnym prawie ruchem.

Zdence brakło tchu i sił, wydierała się z potężnych ramion, biorących ją z mocą, w skutki znikły, topniały jak jedwab jej silne muskuly i jedne ciało skręcające wezwym odgiciem głęboką swą przekorną. Wnet jednak rzuciła się znów ku piechotom i tuliła przy Jerzym, a on wciąż milcząc z twarzą zastęglą w ponurej pasji zwałowywał do bólu jej promienny uśmiech, błyskawicą biel zaciętych w spazmie rozkoszy zębów, wilgotną purpurę krwią nabiegłych ust, twarde piersi rozszarpane wiotkie szaty i oczy rozmiłowane i włosy odurzające.

Nagle, odsunął się od niej i badawco, chłodno patrzeć na nią zaczął swym głębokim spojrzaniem bez blasku. Zdenka była cudownie piękna.

Bajeczne jej szafirowo-gwiazdziste oczy ślity w cieniu fosforycznym, w nieregularne rysy wytnętej twarzy zdało się, że bóg rozkoszy tchnął swe najśladzkie czary i ułożyły się w nową formę oroku nieokreślonego żadnym słowem, niemożliwego do oddania plastycznie, ale odczuwanego tak, jak się do zapamiętania zasu-

chać w szum morza lub w widok przepaści mżna.

Wydobyła się na jaw i wyłoniła z jej twarzy nadobnej jak lilii polna i róża przy dolinie, rozkosz spełnić się mającego celu jej uroku, jej zdrowia, jej siły. Powstało w niej to boskie prawo tworzenia i ukazało jasność nieśmiertelnego przeznaczenia. Wszystko zadziało się w niej radością, bijną odwagą i żywiołową potęgą zaspokozonego instynktu — świat cały dalekiej, mrocznej przyszłości zakotłował się przez mgiełkę oka w jej ramionach, a ona rozwarła je z rzewnym uśmiechem gotowości czynu.

Stała oko w oko dać świadectwo prawdziwych przeznaczeń, wybuchową siłą życiową, tętającą jak nieśmiertelna w czasie i przestrzeni potęga. Oboje milczeli — wreszcie Zdenka, wciąż patrząc w oczy towarzyszowi, rzekła głosem kochanym, jak pieszczotko słodkim:

— No tak, tak... to tak...

Na dźwięk tych słów i ich intonacji, biadość Karlińskiego przeszła w ton zielonawy, sztywność jego rysów zmiażdżył jakiś sekundowy, ale bolesny kurecz i gdy, skłoniwszy głowę palącą ogniem na ramię Zdenki, siedzieli tak dość długo w zupełnem milczeniu, nagle poczuła młoda kobieta, że jej na dłoń spadły ciężkie, straszne lzy...

Chciała się poruszyć, zwrócić ku sobie tę głowę ukochaną, ale żelazna dłoń ujęła jej ręce i uniemożliwiła ją.

Po chwili Karliński wstał, przeszedł kilka razy przez pokój i rzekł głosem jak stal zimnym:

— Czy pani pozwoli się odprowadzić do siebie, jest bowiem bardzo późno, a nie chcę pani narażać na zmęczenie, ani na... komentarze służby.

— Któżby tam o tem myślał? — odparła

Zdenka ciągle ze swym rozkosznym uśmiechem — ale istotnie jest późno, więc niech mi pan... odprowadzi — dokończyła z nagle tak silnym zmieszaniem, aż jej zadęty głos.

Przeszli kilka ciemnych pokoi, wśród których świece, trzymane przez nich, rzuciły szybkie i fantastyczne blaski. U drzwi sypialni Zdenki Karliński schylił się do jej rąk i, ucałowawszy je kilkakrotnie, szepnął:

— Przepraszam panią.

Ale Zdenka szybko zarzuciła mu rękę na szyję i ustami przy ustach szepnęła:

— Za co przepraszam? Jakto, przepraszam? Za to, że jestem taka szczęśliwa? O moje kochanie, już tak strasznie dawno... ale ja ci to wszystko opowiem... mój!

Nieopisane rozrzewienie przemknęło przez twarz Karlińskiego, ale zdejmując ramię młodej kobiety i całując raz jeszcze jej rękę, rzekł znów głosem swoim, boleśnie drwiącym:

— Na prawdę trzeba już iść spać — trzeba — będziemy jutro znowu zmęczeni — dobranoc pani... Niech pani śpi spokojnie i... drzwi na klucz zamknij.

— Nie. — Odparła bez tchu, czepiając się go rozszalałym wzrokiem.

Karliński skłonił się głęboko i w milczeniu odszedł.

VII.

Litwa...

Gdy łagodny ruch wagonu i dochodzący w formie cichego szelestu pęd pociągu, unoszącego Karlińskiego z Warszawy do Wilna, wprowadził go w stan odrętwienia, graniczącego ze snem, ułożył się możliwie najwygodniej w rogu kanapy i próbował zasnąć na dobre.

Nie mógł jednak doprowadzić umysłu do stopnia doskonałej i błogosławionej próżni, ko-

niecznej do oddania się w objęcia ukojonego snu; powtarzające się prztem objawy duszności nie dawały mu spokoju, ani pozwalały wyciągnąć się wygodniej. Męczył się więc w pół świadomości sennej i bronił w pół przytomnie wizjom-harpiom nadlatującym mu jakby z za ścian, z za snu, głucho, głucho stukot kół. Dławiły go mękliwe, przykre w dotknięciu poduszki przedziału wagonowego, gdzie prócz niego spoczywał chrapliwy rakuski kupiec i wyperumowany „gwarydyc“ zajmujący przeciwnie łóżko.

Zaledwie więc chmurny, siny poranek posrebrzył się, a przejmujący chłód wdał się po przez ściany i pędy do wnętrza pociągu, Karliński zapalił cygaro i wysunął się na korytarz, gdzie skwapliwie otworzył okno i odechnął wreszcie pełną piersią. Zmęczonemu oczy wpatrzywał się w krajobraz leżący wzdłuż toru kolejowego, z początku machinalnie, później uważnie, a wreszcie z zaciekaniem wargami i bolesną zmarszczką ciemnych brwi, wychylał się na stacjach przysłuchując się gwarom ludzkiej rzeszy.

Czasami nadlatywały od prawej strony i miały się w oknie wielkie przestrzenie ciętych lasów. Z łona gęstwin wydarte poręby stały pochwytane na szanie, zarosłe ślicznymi ziołami leśnymi, młoda leśniczka i czerwona w z wiosennych chłódów osika. Zczerniałe już, zeschłe gałęzie, czuby drzew obrzymlych, szumiące dawniej blisko błękitu i mgieł, walały się teraz, jak zgnie strzępy, garście i łomowiska nieporządne i chaotyczne.

Jak okiem sięgnąć po przez runiętą ścianę bora, dojrzeć można było ten sam bezład roboty i okropne, wstydlwe jakby cierpienie ziemi.

Co stacya, ilość ludzi snujących się sennie na rozpaczliwie identycznych peronach zwie-

kszała się i zwiększał się gwar rozmów. Przez otwarte okno dolatywały już nie ulicznikowskie, przesterne niejako wesolem blagierstwem, bystre dźwięki z tamtej strony Niemna, ale śpiewane kłęką polszczyzną jęklive nawoływania, dobrodusne troskarskie o nie miejscu, lub pełne rezygnacji, ospałe wódczenia się od drzwi do drzwi, obojętne na szluchańce, uparcie powtarzane.

Czasami widać było rozłożone na brzegach między, lub idące starą drogą bure gromady z białymi workami na plecach i słodkie nuty tęsknych, długo wyciąganych śpiewów, wpadały w tupot pociągu.

To do Kalwaryi szły, po raz pierwszy od lat 40, kompanie pielgrzymów; ze wszystkich kątów Litwy leśistej, miodem i żywicą wonnej, ze świętej Zmuidzi, od kolorowych krzyżów cznych błot Polesia i aż od piskorzów piskich ruszał się siwo-sukmanny lud i płynął. Płynął drogami o porośniętej trawą miedzach, skrajem zmiętych borów, ze śpiewem radosnej pobozności na ustach, ze łzami w jasnych oczach, odkrywając wios pływ przed znakami męki, wielbiąc Pana nad Pany.

Gdy Karliński wysiadł w Wilnie, lśniący od szkieł i północnego pokostu drzewce zapchany był już owymi kompaniami, a wpływająca wąską stróżką europejska publika zginęła w oceanie siwych kapot, burchy ubiorów i płócennych sakw, z których się dobywał kochany zapach razowego chleba i dymu domowych ognisk.

(O. d. a.)

Cesarz Wilhelm w Wiedniu.

(Tel. „Now. Reformy“).

Wiedeń, 21 września.

Cesarza Wilhelma przyjmują obecnie w Wiedniu ze szczególną sympatią. Jak wiadomo, Wydział miejski postanowił jedną z najpóźniejszych części Ringstrasse nazwać „Kaiser Wilhelming“. Ponadto otrzymał cesarz Wilhelm dar honorowy od 7 pokłuzów i podarunek od cesarza Franciszka Józefa, a mianowicie pończaczkę plakietę z napisem: Wiernej życzliwości.

Wczoraj konferował cesarz Wilhelm przez trzy kwadranse z hr. Aehrenthal. Wnoszący więc z tego, że wizyta ta ma charakter nie tylko prywatny i osobisty, lecz także wybitnie polityczny.

Dziś po zwiedzeniu ratusza uda się cesarz Wilhelm na śniadanie do ambasady niemieckiej. W śniadaniu tem wezmą udział cesarz Franciszek Józef i następca tronu Franciszek Ferdynand.

Roosevelt przeciwko plutokracji i oligarchii.

Byli, a prawdopodobnie także przyszły znów prezydent Stanów Zjednoczonych Ameryki północnej, Roosevelt, rozpoczął obecnie z wielką energią walkę, która nie jest bez aktualnego znaczenia także dla starej Europy, a mianowicie: przeciwko przemożnym wpływom na życie państwowe plutokracji, czyli opartej na olbrzymiej przewadze kapitału oligarchii. Jego zdaniem, w dziejach Unii amerykańskiej nastąpiła teraz trzecia przemowlana faza. Pierwszą było powstanie tej dziś tak potężnej republiki, drugą była wielka wojna domowa o zniesienie niewolnictwa, która wstrząsnęła całym ustrojem Unii i wytworzyła w następstwie dłuższy peryod usłowań o ponowne jej zjednoczenie i utrwalenie na nowej podstawie, a trzecią jest faza obecna, w której potężna oligarchia kapitalistów usiłuje całą władzę w państwie zagarnąć w swoje ręce, co grozi może Unii gwałtownymi wstrząszeniami wewnętrznymi, ekonomicznymi i socjalnymi.

Walkę przeciwko tej oligarchii proklamował obecnie Roosevelt w uroczysty sposób na miejscu historycznym, mianowicie: w mieście Osawatimie, w stanie Kansas, tam, gdzie przed 50 laty John Brown zgromadził swoich zwolenników, aby rozpocząć walkę o oswobodzenie niewolników murzynskich.

Nie jest to — jak wiadomo — pierwszy z jego strony akt zaczepny przeciwko oligarchii północno-amerykańskiej. Przez cały czas swego udziału w życiu publicznym, zwłaszcza swego urzędowania na krześle prezydenta, zwałczając on owe „special privileges“, które uzurpują sobie amerykańscy potentaci trustowi. — Tam atoli, w Osawatimie wystąpił Roosevelt po raz pierwszy z konkretnym programem w tym kierunku. Ponieważ i u nas nie brakuje już podobnych wybujałości w życiu ekonomicznym, socjalnym i politycznym, warto poznać, jakimi środkami Roosevelt pragnie je stłumić w Ameryce. Domaga się on następujących zarządzeń:

Zupełnej jawności wszelkich spraw, oraz interesów Towarzystw akcyjnych i ścisłego nadzoru państwowego nad wszelkimi przedsiębiorstwami, które przedsiębiorczość swoją rozciągają na obszarze całego państwa; ścisłego nadzoru nad Towarzystwami kolejowymi, zwłaszcza nad ich polityką taryfową, tak samo nad wszelkimi przedsiębiorstwami, które wytwarzają produkty i towary, niezbędne dla utrzymania życia, lub codziennego użytku szerokiej kół ludności, względnie przedmiotami temi handlując; nałożenia osobistej odpowiedzialności na członków Rad nadzorczych i kierowników przedsiębiorstw akcyjnych, za ewentualne naruszenie ustaw; ustanowienia osobnej komisji rzeczoznawców dla rewizji i ewentualnych zmian taryf cłowych; częstych ankiet celem badania skutków amerykańskich ustaw finansowych, oraz ostrych ustaw przeciwko przesileniom gospodarczym; ochrony dla naturalnych skarbow i źródeł bogactwa Unii, lecz tylko takiej, która nie przeszkadzała racjonalnemu ich eksploataowaniu; rozszerzenia kompetencji ministerstwa rolnictwa i założenia nowych akademii rolniczych; wydania specjalnych ustaw opieki nad robotnikami, zwłaszcza nad pracą kobiet i dzieci, oraz opieki w razie niebezpiecznych wypadków przy pracy; mianowania kandydatów politycznych wprost przez lud, z wykluczeniem obecnego systemu konwentów partyjnych i zjazdów delegatów; „publikowania“ składek wyborczych przed wyborami, z wyszczególnieniem poszczególnych ofiarodawców; dalszego śledztwa dla zwalczania wpływu trustów w ciałach prawodawczych; zapewnienia szerokim kołom obywateli większego wpływu na prawodawstwo i na obsadzanie urzędów publicznych przez przyznanie im prawa inicjatywy i to w ten sposób, aby przez „referendum“ publiczne głosowanie powszechne mogli spowodować zwołanie z urzędów urzędników, którzy nie spełniają należycie swoich obowiązków.

Oto w głównych zarysach treść programu Roosevelta. W dziedzinie politycznej wkracza jeden jeszcze jego postulat, mianowicie żądanie znacznego wzmocnienia armii i marynarki Unii, który znamionuje jego imperialistyczne tendencje.

Niektóre z punktów powyższego programu wymagają jeszcze objaśnienia. Tak na przykład na pozór niewinny postulat o publikacji składek wyborczych przed wyborami jest dotkliwym ciosem dla oligarchii. Z publikacji tej dowiedzą się bowiem wyborcy, ile dają na wyborczy trusty i na których kandydatów — więc zawczasu będą mogli zapobiedz wyborowi takich panów, o ile widocznym będzie, że są to specjalnie reprezentanci interesów oligarchii. Zwrotowym w stosunkach amerykańskich jest także postulat rozległego ustawodawstwa ochronnego robotników — dotychczas bowiem pracodawcy tamtejsi wolni byli od wszystkich dotychczas obowiązków.

Przewodnią tendencją całego tego programu jest wzmocnienie centralnego rządu Unii wobec autonomii poszczególnych stanów — a równocześnie podporządkowanie interesów specjalnych pod względem na ogółne dobro. Prawodawstwo, egzekutywa i sądownictwo — wywołał on w swej programowej mowie — powinny

w większej mierze strzedz dobra ogólnego, niż prywatnej własności. Ten radykalny jego kierunek socjalny spotyka się też w prasie amerykańskiej z dość ostrą krytyką — lecz równocześnie w szerokich kręgach ludności budzi ogromny entuzjazm. — Całokształt swoich dążeń politycznych, społecznych i ekonomicznych objaśnia Roosevelt mianem „New Nationalism“ — „neoliberalizmu“ — i pod tem mianem i hasłem walczyć on będzie przeciwko oligarchii kapitalistycznej.

Konsolidacja polskich górników.

(Uwagi w przededniu II Zjazdu).

Komitet II Zjazdu polskich górników i hutników przesyła nam następujące pismo z prośbą o zamieszczenie:

Kiedy przed kilku laty przystępowali górnicy polscy do urzędowania I Zjazdu w Krakowie, trudno było wyzbyć się obawy: czy zamierzone zrzeszenie górników i hutników, oddanych tej samej pracy zawodowej na wielkich obszarach ziemi polskiej i po za jej granicami w liczbie sięgającej miliona zostanie uznane jako rzecz potrzebna i pożyteczna? Obecność kilkuset osób na I Zjeździe w roku 1906 jest dowodem, że sprawa była nie tylko na czasie, lecz jako urzeczywistnienie zbiorowych chęci i woli, żywnych od dawna, stała się wprost momentem decydującym w naszym ekonomicznym rozwoju, stwarzającą pierwszą konsolidację pracujących w przemysle górnico-hutniczym, a pozbawionych dotychczas zupełnie prawie nie tylko łączności, lecz nawet jakiegokolwiek wiści o sobie.

Gdyby poprzedni Zjazd górników wytworzył tylko pewną dorywczą styczność pracowników na niwie tej samej, bez zespolenia i trwałej łączności, to jego rezultat zaiste byłby nie wielki. Tak się jednak nie stało. Na zjeździe tym zapadły uchwały nie po to tylko, aby jako piękny odruch zbiorowej myśli na wieki martwą zostały literą, lecz, jak wymownie świadczą wyniki działań wykonawczych organów Zjazdu, t. j. Stałej delegacji G. H. P., uchwały te zostały w czyn zamienione. Górnicy polscy po czterolatniej swej pracy znacznym mogą wykażać się doświadczeniem, który, jeśli nie kryje w zupełności wszystkich omówionych na Zjeździe w Krakowie postulatów, to w każdym razie jest pożytecznym rezultatem skutecznego zabiegów i starań, do jakich to pierwsze zrzeszenie dało impuls, będący wyrazem nie pojedynczych, choćby wybitnych jednostek, nie sporadycznych korporacji zawodowych, posiadających często interes rozbieżny ze sprawą ogólną, lecz godny w zupełności, aby go uważać za głos opinii wielkiej zbiorowej reprezentacji, zajmującej się żywo przemysłem górnico-hutniczym wszystkich czynników całego obszaru ziemi polskiej. Szkoła górnicza w Dąbrowie na Śląsku austr., Pamiętnik I Zjazdu polskich górników w Krakowie, monografia węglowego Zagłębia krakowskiego, Związek górników i hutników polskich podzielony na Kola, Kalendarz górnicy „Szczęść Boże!“ i Organ Związku górników i hutników polskich — oto na terenie górnictwa zawodo-owoc pracy społeczno-ekonomicznej, które opuściły sferę nigdy niedoścignionych projektów, jedynie dzięki tej wytyczonej Zjazdu, co posiadała bodziec i siłę potężnej zbiorowej woli.

Od owej chwili minęło lat cztery. Jest to okres czasu długi, który w dalszym ciągu gorączkowemu życiu społeczno-ekonomicznemu powoduje mnóstwo zmian i zawiązków. Odnosić się to także musi i do górnictwa. Z tego też względu jest rzeczą potrzebną i pożyteczną, aby górnicy polscy uczynili ponownie nie tylko dokładny przegląd swych kilkuletniej pracy, lecz żeby na drugim Zjeździe omówili również wiele rzeczy ważnych i pilnych, które znowu zaległy sferę projektów. Sprawa stowarzyszenia górnictwa polskiego, program nauk i wychowawcza działalność szkół górnich, sprawa wyższych studiów górnich w kraju, badania geologiczne kraju i praktyczne wykorzystanie zapasów mineralnych, popularyzowanie wiadomości o nich, wydawnictwa fachowe i naukowe, uregulowanie zbytu wytworów górnico-hutniczych, popieranie zbytu w kraju, organizacja zakupu sprzedazy i eksportu, zapotrzebowanie materiałów i wyrobów do naszego górnictwa i hutnictwa, polityka handlowa i krajowa: oto w streszczeniu szereg nowych zadań, które na załatwienie jak najrychlej się czeka.

W imię postępu na tej drodze, którą kroczy górnik i hutnik polski nie dając się innym wyprzedzić, z mocnym postanowieniem spełnienia tych ważnych i wielkich dla kraju zadań, przystępują górnicy polscy do urzędowania II Zjazdu we Lwowie, żywiąc do głębokie przekonanie, że kto ma jakąkolwiek styczność z przemysłem górnictwem i hutnictwem i komu dobro naszego kraju i społeczeństwa istotnie leży na sercu, jawić się na tym Zjeździe powinien.

Festival muzyczny w Monachium.

I.

Monachium, 17 września 1910.

Monachium zdobyło się bez wątpienia na najświetniejszy sezon muzyczny letni. Pisaliśmy już o uroczystościach Schumanowskich i tygodniu Straussa. Dodać należałoby sprawozdanie z uroczystości Wagnerowskich i Mozartowskich, oraz cyklu symfonicznych koncertów pod dyrykcją Loewego. Niestety, nie mialem sposobności wysłuchania tych ostatnich bawiarz poza Monachium. Uczestnicy zapewniają, że Wagnera grano bez większego zapalu, Mozarta śpiewano po wagnerowsku, cykl zaś Loewego był artystycznie nienaganny, finansowo zaś nieciekawym i mało odwiecznym. Nawet tak per excellence muzyczne miasto, jak Monachium, cierpiało na zbytek muzyki. Należało więc zgłazniać jej nową muzyczną sensację, która równocześnie mogła przyciągnąć obcych, nie tylko tych, którzy ta stale bawia lub przez Monachium przejeżdżają. Sposobność nadarzyła się. Oto Gustaw Mahler, do niedawna dyrektor opery wiedeńskiej, kompozytor 10 symfonii, napisał dzieło, wymagające nie mniej niż więcej jak 1000 wykonawców. „Etwas nie dagewesenes“. Zaproszono chóry monachijskie i pozamonachijskie i licznych solistów. Zdawaćby się mogło, że dziełem tem może być albo oratorium, albo druga kantata, albo wreszcie wyjątek z opery. Dzieło to jednak zwie się — symfonia.

Nie czynimy Mahlerowi z tego powodu zarzutów,

że pisze symfonię w... 2 częściach, że dodaje chóry obfite i 8 (!) solistów, że wreszcie instrumentalnych ustępów jest bardzo mało i to nie najładniejsze. Symfonia pana Mahlera jest symfonią tak samo małą jak sonaty Chopina i Liszta są sonatami. Już Beethoven nie zadowolił się w IX symfonii wyłącznie aparatem orkiestrowym. Tosama Berlioz i Liszt. Że to nie jest i nie może być absolutną normą formy symfonicznej, wiemy bardzo dobrze. Ani Mendelssohn, ani Schumann, ani Brahms, ani Bruckner (płecwórz Mahlera) nie pisali symfonii 3 chórami lub solami wokalnymi. Jednakże od symfonii żądać należy conajmniej stylu symfonicznego, a raczej przewagi stylu symfonicznego nad innymi. Miarę tę utrzymał genialny kapelmistrz w dotychczasowych swych dziełach w zupełności. Obecnie jednak posunął się do najdalszych konsekwencji i „odwrócił wartości“. W dramacie muzycznym przeniesion punkt ciężkości na orkiestrę, która de facto mówi wszystko, śpiewacy zaś, mika i dekoracje są objaśnieniami treści muzycznej, zawartej w orkiestrze. Mahler zaś przenosi w symfonii główną treść na chóry i solę, każąc orkiestrze grać rolę bądzobądź mniej ważną, niż tym poprzednim. Niekiedy ma ona znaczenie barwnego dopełnienia celem osiągnięcia pełni brzmienia, zawsze świetnego w utworach Mahlera, lub też ma znaczenie dialogowe (także w psychologicznym tego słowa znaczeniu) i współdziała z chórmi i solistami. Jesteśmy zatem obecnie w fazie przejściowej, w której pojęcia muzyczne zacieraają się, zwyżają i rozszerzają; artyści tracą świadomość granic, stylów i form muzycznych, łączą je z drugimi, kombinują je i konstruują, wytwarzają nowe pojęcia, nie mające jednak dość siły, aby mogły stać się żywymi i produktywnymi. Przemyt hasło postępu naprzód nie daje im spokoju, budują „nowe“ (relatywnie) formy, nim znaleźli idee, która sama tworzy sobie formę. Strauss i Mahler należą głównie do tych nowatorów, Mahler przedewszystkiem; Reger zaś wcale nie. Przypominajmy sobie muzykę XVII, w którym chaos był z pewnością nie mniejszy. I wówczas potęgowało się, przesadzając się w tworzeniu dzieł na 24, 48, 54 i 64 głosy (antycznyzmy!) Niestety przekonał się na kongresie muzycznym w Wiedniu, że to kolosy imponują, lecz nie wstrząsają, nie przejmują, nie przemawiają przekonująco.

Mahler jednakże okazał się w opanowaniu wielkich mas chórnych i instrumentalnych prawdziwym mistrzem. Chwilami stylizował zupełnie nieznane wokalne brzmienia, nowe barwy i nowy kolorystykę wokalnych zespołów; z niekłamaniem przejściem słuchaliśmy tych gigantycznych pomysłów genialnego kapelmistrza, tak bardzo wielbionego przez jednych, niedocenianego przez drugich. Czy jednak te po aremistrzowsku opianowane wielkie środki odpowiadają wartości twórczej — to rzecz zupełnie inna. Mahler przekraczał dawniej granice dobrego smaku muzycznego w swych tematach, które bywały nieraz tak bardzo banalne i beztępotne, że psuły każde dobre wysiłki jego w tym kierunku. Na korzyść ostatniej symfonii należy powiedzieć, że ma ona tych tematów niepięknych stosunkowo bardzo mało w porównaniu z dawnymi. Także z reminiscencji był Mahler znanym. W VIII symfonii nie czujemy ich zbyt silnie: tu i ówdzie zalatują echa Liszta, Wagnera („Śpiewacy norymberscy“ i „Parsifal“) i Brucknera (np. początek II. części); nie ulega też wątpliwości, że Mahler studiował lub słyszał starych mistrzów polifonii wokalej, czego dowodzi I. część. A jednak jest w istocie sporo ustępów, które nas „biorą“, w czem jednakże nie mała rolę gra brzmienie o oszołomiającej piękności i potęgze efektu. Efekty bowiem stanowią połowę realnej wartości tego dzieła; one wymagają ogromnego talentu, jeśli mają być wymowne i przekonujące, zarazem nowe. Jeśli nam być szczerym, to słowa Nietzschego nie wydają mi się być lepiej zastosowane, jak do Mahlera; słowa te cytuję w superlatywie: „największym reżyserem w muzyce współczesnej jest Gustaw Mahler“.

Z tego samego powodu dzieła Mahlera wykonane pod jego dyrykcją robią daleko większe wrażenie, niż w innych rękach. W przeciwnieństwie do dzieł innych wielkości, utwory Mahlera nie pozostawiają głębszych i trwałych wrażeń. Uznać należy wielkość i szlachetność dążeń Mahlera — dążeń ku głębi (bezsprzecznie). I jeśli musimy podziwiać Mahlera, to tylko z tego powodu. Jest wielkim wielkością dążeń, nie zaś rezultatów. Do Regera i Straussa jest nam nieskończenie daleko. Dzieła o wartości „Stanisława i Anny Oświeceniów“ M. Karłowicza nie stworzył i nie stworzy Mahler nigdy. Piszę to porównanie tylko celem objaśnienia polskiego czytelnika w sposób popularny i przystępny.

Wykonanie pod dyrykcją kompozytora było tak niedoścignione, że zbytecznym jest każde słowo pochwały. To tylko dodam, że gdybyśmy posiadali chóry równie dobre, jak chór dzieci, biorących udział w wykonaniu symfonii Mahlera, byłoby to chóry znakomite.

Innym razem o „festivalu francuskim“ (18—21 września).

Dr Adolf Chybiński.

Katastrofa kolejowa pod Rottenmann.

Nie przebrzmiała jeszcze echa strasznej katastrofy kolejowej koło Uberska na Morawach, gdy telegramy wczorajsze doniosły o gwałtownym zdarzeniu dwóch pociągów pospiesznych pod Rottenmann. Według urzędowego sprawozdania, zginęło na miejscu 7 osób, 10 jest ciężko rannych, a 12 leży 19 osób. Maszynę obu pociągów i kilka wozów zostało zniszczonych doszczętnie. Według wszelkiego prawdopodobieństwa, przyczyną katastrofy było niedbalstwo i lekkomyślność urzędnika kolejowego na stacji Rottenmann, gdzie oba pociągi, jeden zjadający z Wenecji, a drugi z Wiednia do Wenecji, mają się mijać. Wbrew przepisom, urzędnik puścił w ruch pociąg, zjadający do Wenecji, zanim na stację przybył wiedeński. Skutkiem tego nastąpiło za stacją gwałtowne zderzenie, którego skutki były straszne.

Podróżnych ogarnęła panika. Wydobyto najpierw trzy trupy i 10 osób ciężko rannych. W ciągu godziny znaleziono jeszcze cztery trupy i sześć osób ciężko rannych. Konduktor pociągu, zmarłego z Wiednia do Wenecji, Mandl, uległ obłąkanu. Pięciu z zabitych podczas katastrofy było urzędnikami pocztowymi i kolejowymi. Nie stwierdzono jeszcze tożsamości dwóch zabitych osób.

Oba pociągi, jak się już rzekło, uległy strasznemu zniszczeniu. — Pociąg nr 101 odchodzi z Wiednia o godzinie 9 wieczór i jedzie przez Amstett, Selzthal, St. Michael, St. Veit, Villach, Pontafel, Wenecję do Rzymu. — Pociąg ten przybywa do Selzthal o godzinie 1:59 i po 10 minutach opusz-

cza stację i zatrzymuje się dopiero w St. Michael. Pociąg nr 102 wyjeżdża z Rzymu o godz. 11:50 a ma przybyć do Wiednia o godzinie 7:50 rano na trzeci dzień. Do Selzthal przybywa ten pociąg o godzinie 2:29 rano. Ponieważ linia między St. Michael a Selzthal jest jednotorowa, krzyżowanie pociągów musi się odbywać na jednej z tych stacji, albo na którymś przystanku między temi stacjami. W dniu krytycznym krzyżowanie miało nastąpić na stacji Rottenmann, oddalanej od Selzthal o 7 km. na południe.

Wedle opowiadań naczynych świadków, zderzenie wywarło na podróżnych tem straszniejsze wrażenie, że nastąpiło w chwili, gdy wielu z nich spało. — Poset Steiner, który jechał do Wiednia wraz z posłem Kuhnem w jednym przedziale, opowiada, że właśnie miał zasnąć, gdy gwałtowne zderzenie rzuciło nim na podłogę, a posła Kuhna najpierw w górę, a potem na ziemię między obie ławki. Poset Steiner chciał się podnieść, lecz przywaliły go palki i kufry. Wpadł odrazu na myśl, że idzie tu o katastrofę, tam bardziej, że przed 15 laty przeżył już jedną pod Böhmlirkirchen. — Gdy posłowie Steiner i Kuhn oknili się z oszołomienia, natychmiast udali się do wozu sąsiedniego, poczem szybko opuścili pociąg. Gdy wyszli na tor, przedstawili im się straszny obraz. Obie lokomotywy wjechały na siebie, kilka wagonów wykołowało się, jedno z nich było ciężko, inne leż ukośnione. Z wozów wydobywali się ranni, wnet też zaczęto wynosić trupy. W jakiś czas przybył pociąg ratunkowy z Selzthal, Pociągiem tym odjechał przerażeni podróżni do Wiednia.

Kronika.

Kraków, 21 września.

Deszcz. Po tak pięknej, dość długo trwającej pogodzie spadł dzisiaj ulowny deszcz. Nad miastem wiszą ciężkie, obłowane chmury. Wilgotny, dojmujący chłód zaczyna już dokuczać — jednym słowem — zaczęło się pod koniec września to, co było na jego początku. Planty i ogrody opustoszały nagle, wypełniły się za to obecnie teatry, sale koncertowe i naturalnie kawiarnie. Many od dziś nie tylko kalendarzową, ale rzeczywistą, deszczową, zimną jesień.

Sprawy miejskie. Wczoraj odbyło się posiedzenie komisji administracyjnej pod przewodnictwem prezydenta dra Lea. Komisja ustaliła warunki dzierżawy akcyzowej w Wielkim Krakowie w myśl uchwały Rady miasta z 29 lipca b. r., oraz zatwierdziła oferty na budowę urzędów akcyzowych nr 7 i 13, t. j. nrzędów stanąć mających przy drogach do Erazmka Białego i Olisy. Następnie przeznaczyła sekcja kredyt na umebłowanie nowych urzędów akcyzowych oraz załatwiła cały szereg spraw administracyjnych. Między innymi postanowiono zakupić maszynę do rachowania dla biura rachunkowego administracji akcyzowej.

Szkola gospodarstwa domowego w Krakowie. Wczoraj pod przewodnictwem rady miejskiej go dra Bandrowskiego odbyło się posiedzenie sekcji szkolnej. Na posiedzeniu tem uregulowano sprawę sił nauczycielskich w miejskiej szkole gospodarstwa domowego dla kobiet, która atwart zostanie w Krakowie w dniu 1 października b. r.

Z dyrekcyi kolei w Krakowie otrzymujemy następujące pismo: Powołując się na artykuł zamieszczony w nrze 425 „Nowej Reformy“ z dnia 18 września br. pod napisem „Germanizm w dyrekcyi kolejowej w Krakowie“ — c. k. dyrekcyja kolei państw. przesyła następujące wyjaśnienie:

Do p. dra Michała Danielaaka adv. kraj. w Krakowie wystosowała c. k. dyrekcyja kolei państw. w języku polskim pismo z dnia 14 września b. r. l. 883/VL następującej treści. Do Wielmożnego Pana dra Michała Danielaaka advokata w Krakowie, Rynek A-B. Urzędowo stwierdzono, że dnia 4 sierpnia 1910 przejechał Pan pociągiem nr 6012 w klasie II. przestrzeń Chabówka-Zakopane za biletom kolejowym, opiewającym na klasę III.

Ponieważ przypadająca w danym wypadku po myśli § 16. regulaminu ruchu kolejowego z d. 11 listopada 1909 l. 172 Dpp. należałoż w kwocie 6 koron dotychczas uiszczonej nie została, wzywa się Pana, abyś kwotę tę złożył w kasie tutejszej c. k. dyrekcyi kolei państw. najdalej do dnia 20 września 1910, gdyż w przeciwnym razie c. k. dyrekcyja byłaby zmuszoną wystąpić z powyższą pretensją na drodze prawa cywilnego.

Za c. k. dyrektora kolei państwowych: Jasiński m. p.

W wykonaniu powyższego rozporządzenia c. k. dyrekcyja kolei państw. wystosowała kasa dyrekcyjna do p. dra Danielaaka pismo z dnia 14 września br. l. 12514 przypominające obowiązek zapłaty 6 koron.

Pismo to wystosowane było na druku przepisany z tekstem polskim i niemieckim — adres dano atoli przez pomyłkę niemiecki.

Z toatru miejskiego. Trzecie przedstawienie „Złotego wieku rycerstwa“ grane było przy wypełnionej do ostatniego miejsca sali. Publiczność salwami śmiechu i częstymi oklaskami wtórowała wesolej akcji sztuki. Następne przedstawienie tej pełnej humoru krotechilli — we czwartek. Arcydzieło Wyspiańskiego „Wesele“ grane będzie po raz 92 we wtorek przyszłego tygodnia. Na przedstawienie to przybywa wycieczka włościan z powiatu łanickiego w liczbie 300 osób.

Z rezerusy urzędniczej. W sobotę, 24 b. m. o godzinie 8 wieczór, odbędzie się odczyt prof. Bolesława Walewskiego „O pieśni polskiej“ z demonstracjami muzycznymi. Wstęp dla członków i zaproszonych gości bezpłatny. Osoby nie będące członkami Towarzystwa, a chcące wysłuchać odczytu, muszą postarać się o zaproszenia za pośrednictwem dwóch członków w sekretaryacie rezerusy najpóźniej w dniu poprzedzającym odczyt między godziną 7 a 9 wieczorem.

Wpisu na wsteczność Jagiellońską rozpoczynają się w piątek 23 b. m. i trwać będą do 8 października włącznie w godzinach urzędowych z wyjątkiem niedziel.

Rozszerzenie Linii A—B. Jak to już donosiliśmy wczoraj w notatce z „krakowskiej Szawanki“ — odbywają się obecnie ku niewygodzie przechodniów prace nad położeniem nowego chodnika na Linii A—B. Chwilowa niewygodza zostanie jednak wynagrodzoną w niedalekiej przyszłości, gdyż Linia A—B zostanie obecnie rozszerzoną o bardzo znaczny kawałek, bo aż po same drzewa rosnące wzdłuż alei.

Asfaltowanie ul. Floryjańskiej jest już na ukończeniu. Obecnie odbywa się asfaltowanie na ostatniej części tej ulicy od ul. św. Marka po Rynek Główny. Prace te będą ukończone za kilka dni.

Catch as catch can. Na ulicach Krakowa pojawiły się afisze z olbrzymio wydrukowanymi słowami: „Catch as catch can“ — Zbyszek. Jest to zapowiedź walki między Cyganiewiczem a Rollem z Ameryki. „Catch as catch can“ znaczy „chwytaj gdzie możesz“. Są to zapasy, prowadzone na modłę amerykańską, t. j. dozwolone są chwytysiężki (za nogi), podczas gdy metodą francuską wolno chwytat tylko do pasa.

Zarządzenia sanitarne. Z powodu niebezpieczeństwa zawielenia cholery przez powracających z Królestwa Wistą flisaków zarządziło namiestnictwo rewizję sanitarną osób i pakunków w miejscowehodow Nadbrzeże, w powiecie tarnobrzskim.

Podrożenie bielizny w Krakowie. Do szeregu artykułów codziennego użytku, które co pewien czas drożeją w Krakowie, dochodząc do niebываłych cen, zaliczyć również należy bieliznę, która w kilkunastu sklepach krakowskich podkoczyla w cenie w ostatnich dniach bardzo znacznie.

Cena kołnierzyków podniosła się np. o 10 hal, na sznurek. Zaznaczyć jednak należy, że bardzo wielu właścicieli sklepów konfekcyj bieliznianej utrzymuje ceny dawniejsze, zyskując sobie przez to lozniejszą klientelę.

Głębokie nie to, przy obecnej drożyznie artykułów spożywczych większość Krakowian musiałaby chyba chodzić z pustymi żołądkami i szyszan obowiązaniemi szalkami, które nabyć można nie zbyt drogo.

Z sali sądowej. Dzisiaj rano rozpoczęła się rozprawa przeciw Adamowi Figwerowi, lat 20, wyrobnikowi z Jaworzna, o zbrodnię zgwałcenia. Rozprawie przewodniczy r. s. kr. wyż. Obtułowicz, oskarża prokurator Wajda, broni adwokat dr Kiechowski. Oskarżony dnia 22 lipca br. napadł w Podgórzu na Jaworzna na Katarzynę P. i korzystając, że nie było nikogo w pobliżu, uisłował dopuścić się na niej gwałtu.

Rozprawa odbyła się przy drzwiach zamkniętych. Na podstawie wyroku przysięgłych trybunał skazał oskarżonego na 1 rok ciężkiego więzienia.

Małoletni złodziej. Mikołaj Jarosz, chłopiec 13-letni, mimo młodego wieku niebezpieczny złodziej złodziej kieszonkowy, karany już kilkanaście razy za rozmaite sprawki, skradł dzisiaj rano z kieszonki gospodarzowi z Kaniowa Piotrowi Rospondekowi pugilaresz z kwotą przeszło 10 K. Gospodarz jednak kradzież spostrzegł, puścił się za Jaroszem w pogon i dogonił go w Ryńku kleparskim, gdzie zgubił odebrać, a obiecującego chłopca oddał w ręce policjanta. Umieszczono go w biurach policyjnych „pod telegrafem“, gdzie otrzyma odpowiednią karę.

Z kroniki podgórskiej. Przed miesiącem w jednym ze sklepów ze skórmi skradziono całą paczkę skór. Po żmudnych poszukiwaniach aresztowała policja jednego ze sprawców, niejakiego Osernaka, drugi zaś uknął i nie można go było wyśledzić. Dopiero wczoraj aresztowała go policja w osobie Michała Lesniaka, który przy przesłuchaniu do kradzieży się przyznał.

Józef Kondra, pomocnik murarski, pracujący przy restauracji kamienicy w ul. Kalwaryjskiej, pokrzył na oknie kamizelkę wraz z srebrnym zegarkiem i prosił koleżę swego Jędrzeja Maciejczaka, aby mu ją pilnował. Tymczasem Maciejczak tak się zajął pilnowaniem kamizelki, że ją skradł i uciekł. Na doniesienie poszkodowanego, policja aresztowała dzisiaj rano Maciejczaka.

Nauczycielstwo miasta Podgórza wniosło wczoraj do Sejmu na ręce p. M. Maryewskiego petycję o zwolnienie plac z nauczycielskich krakowskich. Nauczycielstwo podgórskie znajduje się w znacznie cięższych warunkach drożyznianych, niż sąsiadnie gminy, które bądź to przyłączono, bądź w najbliższym czasie do I klasy plac nauczycielskich należęd będą. W celu poparcia petycji u posłów sejmowych wydelegowano do Lwowa deputację z 3 członków złożoną.

Przywóz mięsa argentyńskiego. Prezydent m. Podgórza, jak się informujemy, wysłał dziś depeszę telegraficzną do prezydenta ministrów, br. Biełnertha, z prośbą o zezwolenie na przywóz mięsa argentyńskiego do kraju.

Z kraju.

Wypadek na polowaniu. Piszą nam z Białej. Na polowaniu w Łące wydarzył się w niedzielę straszny wypadek. Gdy po polowaniu towarzyszy zbierało się do domu, wypadła podczas wsiadania na wóz restauratora Józefa Pawlika jego strzelba. Kulą trafiła właściciela dóbr Karola Sudę w głowę i położyła go trupem na miejscu.

Nowy Sącz, 19 września. (Uniwersytet ludowy. — Z sądu. — Wiece rodzicielski).

Upadły przed kilku laty oddział uniwersytetu ludowego wznawiają obecnie. Inicytatorzy pozyskali kilkunastu prelegentów. Kwestyą jest tylko, gdzie się odbywać będą odczyty. Zda się, że mała sala Sokoła byłaby na ten cel najprzystępniejsza.

Z ubiegłej kadencji sądów przysięgłych najwięcej interesującą była rozprawa przeciw tutejszemu listonoszowi Stróżowi, który sprzeniewierzył 1.500 koron. Wyrokiem sądu przysięgłych skazano go na dwa lata więzienia.

Wczoraj zwołano tu wieś rodzicielski, celem omówienia ogólnych spraw szkolnictwa ludowego i stosunków szkolnych w miejscu, tak co do szkół ludowych, jak i średnich. Na ogół treść wiecu przedstawia się poważnie i rzeczowo, prócz niektórych referatów od 10 lat bezustannie powtarzanych pod adresem jednych i tych samych osób. Ożywioną dyskusję, trwającą przeszło cztery godziny, ujęto w rezolucję, a mianowicie: Sprawa oświaty ma być wntczas wejść na właściwe tory, gdy do reprezentacji Sejmu wejdą ludzie na podstawie częstoprzymiotnikowego prawa wyborczego. Wiece domaga się uchwały. Rady szkolnej krajowej i Rad okręgowych w duchu postępowym. Domaga się zniszczenia Rad miejscowych, szkół „narodowej zmiany“ podreżników i instrukcji po porozumieniu się miarodajnych sfer z krajowym Związkiem nauczycielstwa ludowego. Zgromadzeni rodzice żądają usunięcia prawa chodzenia dzieci codziennie do kościoła; wiece domaga się, aby dla dzieci biednych rodziców udzielono bezpłatnie książek i przyborów, aby regulacja plac nauczycieli nastąpiła w myśl postulatów Związku nauczycieli.

Rezolucje lokalne żądają: budowy nowych szkół i ich należytego umieszczenia; usunięcia przepęplenia klas, do których uczęszcza od 50 do 70 dzieci, domagają się gabinetów przyrodniczych, bibliotek, ławek higienicznych; częstych konferencji wywiadowczych z rodzicami; zwracają się do profesorów i kl. gimn., aby byli włącznie wobec braku podreżników do nauki; wreszcie wiece żąda upaństwowienia żeńskiego seminarium prywatnego i przekształcenia II gimnazjum na gimnazjum realne.

Najostrejsza rezolucja zwraca się przeciw pomieszczeniu drugiego gimnazjum, w którym jest „obskurna drugorzędna knajpa“ i t. d. (dostawia

Zabawki wszelkiego rodzaju, **Lalki** francuskie i skórkowe z główkami porcelanowymi i blaszanymi, ubierane i nieubierane, w strojach krakowskich i innych, jak również **Gry Towarzystwa** i ciągle nowości w dziale zabawkowym

poleca po umiarkowanych cenach

Stefan Porębski
Rynek 32.
Kraków

KAUCZUKOWE OBCASY PALMA

są wszędzie do nabycia.

Kupcy zechcą się zwracać do Palma-Kautschuk G. m. b. H.

Trzeba uważać na znak ochronny.

Wiedeń, IV 1, Taubstummengasse 5.

MAGAZYN MEBLI Niemczynowski i S-ka
i
wyrobów tapicerskich Stanisław Stachowski

przy ul. Sławkowskiej 1. 6.
vis à vis Hotelu Saskiego.

poleca obficie zaopatrzone magazyny mebli stylowych wszelkiego rodzaju, dywany, pokrycia meblowe z pierwszorzędnymi fabrykami, przybory dekoracyjne, firanki, portyery, chodniki, kocy, kołdry, pościel, oraz doskonałe wyroby tapicerskie. Próbkę materyałów i tapet na żądanie odwrotną pocztą.

Nowości futrzane K. i R. MOOR, Kraków, Grodzka 32. Telefon 17

są już gotowe na rok 1910

Futra gotowe i na sztuki sprzedajemy taniej, aniżeli w sezonie zimowym

Drzewka owocowe!
Pierwsza krajowa wzorowo prowadzona **Szkółka drzew i krzewów** owocowych i ozdobnych poleca do sadzenia jesienią:

jabłonie, gruszki, śliwki, czereśnie, wiśnie, brzoskwinie, morele, agrest, maliny, porzeczki, truskawki i t. p.
Haarlemskie cebulki kwiatowe: hyacenty, tulipany, narcyzy, tacyty, krokusy, irysy i t. p. do hodowli w wazonach i w gruncie.

Cennik wysyłam każdemu darmo i opłatnie.

E. Freege, Kraków.

Pokój duży, umeblowany, słoneczny, frontowy, lub 2 mniejsze, każdego czasu do wynajęcia. Krowoderska 19, piętro. 6677 3 3

Doktor filozofii (kobieta)

przygotowuje naliczając eksternistki do matury gimn. lub. sem., ewentualnie przeprowadza poszczególne klasy gimnazjalne. Kraków, ul. Niecała 4, drzwi 5. 6395 5 6

Lokuję kapitały

na pewną hipotekę i na dobry procent. Wiadomość: „Fach pocztowy Nr 1954”, Kraków. 6785 2 3

Bandaż rupturowe
bardzo praktyczne.

Wielka doniesłość i znakomitość dla osób cierpiących na przepukliny pachwinowe. Poleca paski bez żadnych sprężyn bardzo lekkie, fachtowy bandażysta 5401 13 0

Antoni M. Mirkiewicz
Kraków, Mostowa 1. 4.

Jako ulepszone, udoskonalone i nowo wynalezione swoich systemów, wygodne w noszeniu bez żadnych dolegliwości, nawet w większych wypadkach, pod nazwą „Herkules”, „Regulator” oraz zabezpieczające przed rypnięciem, dla osób zajętych przy cięższej pracy, jakoteż dla doświadczonych częstego kaszlu, przy dźwiganiu, zażarciach i t. p. nacięciach paski pod nazwą „Polonia”. Gwarancja ogólna, liczne uznania. Listowne objaśnienia. Ostrzeżenie przed blagą niefachowców, którzy wprost wyzyskują. — Na żądanie wyjeżdżam.

PIERWSZORZĘDNY

interes cukierkowy we Lwowie z wyrobną klientelą i zapewnionym lokalem, w najpiękniejszej dzielnicy miasta położony, poszukuje współzainteresowanego fachowca. Zgłoszenia: Lwów, białe p. Sokółowskiego, pałac Hausmana. 6701 2 2

Zdolny i uczciwy

czeladnik tapicerski

znajdzie stałe miejsce. Zgłoszenia pod 3244 przyjmuje Administracja „Nowej Reformy”. 6867 2 0

Do l. 6506.

6666 2 3

Doniesienie.

W celu zabezpieczenia dostawy dzierżawnej siano, słomy na podsiłkę i do kózek dla c. i. k. wojska w stajach obwodu I korpusu zakwaterowanego na czas od 1 listopada 1910 do 31 października 1911, odbędzie się rozprawa, a mianowicie:

dla Wadowic dnia 30 września 1910 w c. i. k. magazynie żywności w Krakowie; dla Nowego Sącza dnia 29 września 1910 w magazynie żywności w Tarnowie; dla Przerowa, M. Szymbergu, M. Hranic, Bielska i Karniowa dnia 28 września 1910 w magazynie żywności w Ołomuńcu.

Rozprawy odbędzie się każdorazowo o godz. 10 przed południem. Warunki dla tychże zawarte są w ogłoszeniach, znajdujących się w celu przedkładania w c. k. starostwach i w wyżej wymienionych wojakowych magazynach żywności. Odbędzie się w wymienionych wyżej wojakowych magazynach żywności.

Kraków, 30 sierpnia 1910.

Z c. i. k. Intendencji 1 Korpusu.

Meble z gwarancją

z materiału suchego i doborowego od najprostszych do najwspanialszych, jakoteż i wszelkie inne roboty w zakresie stolarstwa meblowego i budowlanego wchodzące, po cenach przystępnych wykonuje i ma na składzie

Pracownia artystyczno-stolarska

Wojciecha Bobra w Krakowie, ul. Rajska 1. 10.

6628 3 8

Magazyn i Pracownia sukien męskich

MARCINA CZAJI i WŁ. RECHOWICZA

Kraków, ulica Mikołajska L. 24

poleca na sezon obecny wielki wybór materyałów

modnych, krajowych i oryginalnych angielskich.

201 86 104

Wykończenie artystyczne, ceny przystępne.

Ostrzeżenie!

Schichta mydło jest jedynie prawdziwym z nazwiskiem

Schicht

i z marką jeleni!

Schichta fabryka mydła

znajduje się

W CZECHACH

jest zatem

przedsiębiorstwem austriackim.

Kapitał austriacki!

Właściciele Austriacy!

5708 2 3

3 główne wygrane po 400.000 frank.
3 główne wygrane po 200.000 frank.

i liczne wielkie wygrane 30.000, 10.000, 6000 itd. na rok następujący

Losy tureckie.

Najbliższe ciągnięcie już dnia 1 października.

Nabyć można za gotówkę po każdorazowym kursie dziennym lub na

splaty miesięczne:

1 los turecki po 8 K lub 10 K
2 losy tureckie po 16 " 20 "
5 losów tureckich po 40 " 60 "

Zestawienie najniższej ceny podług każdorazowego dziennego kursu. Po przesłaniu pierwszej raty przekażem wprost do mnie wysłany dokument sprzedaży, wystawiony po myśli ustawy, przez co rozpoczyna się wyłączenie, niepodzielne prawo gry. Na życzenie pierwszą ratę mogą pobrać przez zaliczkę.

EDWARD URBAN

Dom bankowy, Berno (Morawskie), Wielki Plac 23-25 (w domu własnym).

Zlecenia giełdowe załatwia się pod bardzo przystępnymi warunkami.

Rzetelnych, stałych odprowadzających przyjmują wszędzie.

Niskie ceny.

6300 3 5

Dobra prowizja.

Niema lepszego mydła toaletowego jak: Krajowe Mydła przetłuszczone higieniczne W. Bracha z Tarnowa.

Medal brązowy z wystawy rękodzielniczo-przemysłowej w Krakowie w r. 1870.

Magazyn futer A. Jachimskiego w Krakowie,

ul. Grodzka 1. 14 i 16 (założony w roku 1825), 6472 4 20

poleca w wielkim wyborze gotowe futra męskie i damskie najwspanialszych fasonów, rotundy, garnitury, czapki, kołpaki, zarekawki do polowania i t. d. — Pracownia przyjmuje zamówienia oraz wszelkie reparacje i uskutecznia takowe punktualnie po cenach umiarkowanych. Na składzie utrzymuje materyały na wierzchy męskie i damskie z najpiękniejszych fabryk francuskich, angielskich i krajowych. Przyjmuje futra pod gwarancją do przechowania przez lato.

Medal srebrny Ministerstwa handlu z wystawy krajowej w Krakowie w r. 1877.

Poleca obficie zaopatrzone magazyny wyrobów optycznych, oraz pracownię, przyjmuje do reperacji maszyny do pisania wszelkich systemów, gramofony i t. p. 4653 24 0

Dostać można tylko od mojej firmy:

Kolejowi

urzędnicy i służba, urzędnicy leśni i gospodarczy, c. k. żandarmeria i straż skarbową kupują z powodu niezawodzącego chodu tylko moje rejestrowane zegarki „Adler Roskopf” patent. kotwicowe niklowo remontoary z wnętrzem na kamienkach, pozłacanem, wyborne uregulowane 7 K. Takie same ze wskazówką sekundową 8 K.

Za każdy zegarek 3-letnie pisemne poręczenie! Niema ryzyka! Wymiana dozwolona lub zwrot pieniędzy! Wysła za zaliczką.

Pierwsza fabryka zegarów 6121 2 8

Hanns Konrad

c. i. k. nadworny dostawca Brühl Nr 2931 (Czechy).

Główny katalog z przeszło 3000 odbitek na żądanie darmo opłacony.

Najsłynniejszy i najmodniej urządzony Zakład leczniczy
przeciw chorobom piciowym

b. c. k. lekarza pętkowego i długoletniego kierownika szpitala

Dra Józefa Kajdacsy

w Budapeszcie, VIII. József Körút 2.

W najsłynniejszym niewatpliwie zakładzie tym, zostającym pod umiejętnym kierownictwem Dra Kajdacsy nikną bezpowrotnie najcięższe i najbardziej zastarzałe choroby piciowe jako to: zaniedbane i zastarzałe wrzody syfilistyczne, cierpienia pęcherza i nerek, bóle stosu pęcherzowego i nerwowość, jako wyniki zakażenia krwi, lub zaspokajania własnych chuci, białe upławy u kobiet leczone bez wstrzykiwań, dalej impotencya, osłabienie umysłowe, hemeroidalne cierpienia, ruptura, słabości skórne itp.

Wszystkie te cierpienia zarówno u mężczyzn jak u kobiet, bez przeszkody w zawodowych zajęciach chorego i dochowując ścisłej tajemnicy, leczy z wielkimi powodzeniami i w stosunkowo krótkim czasie Dr Józef Kajdacsy. Na listy odpowiada się odwrotną pocztą.

Leczenia pewnego podejmuję się także na drodze dyskretnej korespondencyj.

Na życzenie wysyła zakład potrzebne medykamenty.

6762 2 6

Ustne i piśmienne (listowne) ordynacje także w polskim języku.

Różne zapachy, Wyielikacz cery, chroni od liszaj, szorstkości i pęknięcia skóry. Niszczy piegi przysze, oraz wszelkie nieczystości ciała. Po krótkim użyciu widoczne są najlepsze rezultaty. Do nabycia w wyłącznym składzie fabrycznym

Skład apt. „Sanitas” Kraków, ul. Długa 18.

Księgarnia G. Gebetnera i Sp. w Krakowie poleca:

Dra med. Stanisława Breyera

„Nowe Horyzonty”

Treść: Wstęp. — Materya. — Wszelkie świat. — Życie. — Najnowsze odkrycia okultystyczne. — Jazn. — Podstawy etyki. — Religia. — Życie pozagrobowe.

Zdrowie. — Odporność. — Choroba. — Lecznictwo współczesne. — Lecznictwo przyszłości. — Głębsze przyczyny i celowość choroby.

Dyetetyka duszy. — Cena 3 kor.

Tęgo autora: Jak odzyskać zdrowie? Cena 1 kor. — Domowy podręcznik leczniczy? Cena 3 kor. — Leczenie hyпноz, Cena 1 kor. — Do nabycia we wszystkich księgarniach. 6746

Winogrona deserowe

przewyborne, szlachetne gatunki, wielkie, słodkie, codziennie świeżo rwane, 5 kg. koszyk 3-25 K. miód pszczeliny, naturalny, czysty, za co się ręczy, przewyborny, 5 kg. puska 7-50 K. — L. Altner, Verseck 8, Węgry. 6891 2 10

Wóz

nowy, resorowy, o 4 ligarach, i buda mała używana do rozwoju piwa lub t. p., na jednego lub parę koni do sprzedania u Jana Talsiera, Kraków, Rakowicka 9. 6708 3 8

Stocka

koniak leczniczy

Dostać można wszędzie.

Parowa destylarnia

Camis & Stock, Barcelona.

Dwa pokoje frontowe

z osobnym wejściem, z meblami, na żądanie z pościelą, zaraz do wynajęcia. Dla małżeństwa z kuchnią. Wielopole 7, I p., na prawo. 6687 3 3

Do wynajęcia

zaraz lub od 1 października

3 pokoje słoneczne, przedpokój, kuchnia, łazienka, spizarka, oświetlenie elektryczne etc., pralnia na strychu z urządzeniem.

Topolowa 48.

Wiadomość na miejscu lub u budowniczego **Kleinbergera**, Grodzka 69, tel. 1567. 6547 8 20

Poszukuje się do kupna

małątki ziemskiej w zachodniej Galicji, przedewszystkiem w okolicy Krakowa.

Wymagania: dobra komunikacja, ładna okolica, wygodny dom mieszkalny, obszar średni, pożądana gorzelnia.

Zgłoszenia przyjmuje kancelarya Dra Faustyna Jakubowskiego, adwokata w Krakowie, ul. Bracka 1. 10. 6654 3 3

Poznańczyk

32 lat, żonaty, handlowiec, rutynowany podróżny, poszukuje takiego lub też innego zarobku, wymagającego stanowiska. — Zgłoszenia: N. M. 32, poste rest. Kraków. 6705 2 3

Wiele oszczędzi pieniędzy

ten, który w razie potrzeby przedmiotów użytkowych i podarków okolicznościowych wszelkiego rodzaju, zażąda mego głównego katalogu z 3000 odbitek, który każdemu wysyła się za darmo, opłacony. C. i. k. dostawca dworu **Hanns Konrad**, Brühl Nr 2981 (Czechy). 6171

Dra med. St. Breyera:
Jak odzyskać zdrowie?
(Leczenie suchot, astmy, artrytyzmu, cukrówki i innych chorób chron.). Cena 1 kor. Domowy podręcznik Lecznicy. Cena 3 kor. w Księgarni Gósbethnera i Sp. w Krakowie. 6844 1 6

Metoda Berlitz.
Języka francuskiego udziela **Roger de Brugiere**, były prof. szkół Berlitz, z dyplomem Uniwersytetu paryskiego. Rynek A-B 43, II p. 6755 2 7

Kilka panienek
znajdzie pomieszczenie i troskliwą opiekę u bezdzietnej wdowy. Fortepian w mieszk. J. W., Kanonicza 4. 6692 3 6

**HYGIENICZNE
TUTKI I BIBULKI
CYGARETOWE**

**P
R
O
M
I
E
N**

**5% NA RZECZ
TOWARZYSTWA
SZKOŁY LUDOWEJ.**

Do nabycia we wszystkich
trafikach. 6476 3 25

BANK PRZEMYSŁOWY

dla Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowskiem
we Lwowie, ul. Trzeciego Maja I. 19.
Telefon 1580.

Kapitał akcyjny 10 milionów koron.
udziela

**kredytów długoterminowych
w obligacjach na przedsiębiorstwa przemysłowe;**

eskontuje **weksle** kupieckie i dewizy,
inkasuje weksle we wszystkich krajowych i zagranicznych miejscach,
kupuje i sprzedaje **papiery wartościowe, waluty i przekazy** na miejsca zagraniczne,
wymienia **kupony** i wypłaca wylosowane papiery wartościowe,
przechowuje papiery wartościowe i zarządza nimi,
wydaje **listy kredytowe** na wszystkie kraje,
ubezpiecza **losy** przed stratami przez wylosowanie,
przyjmuje **zlecenia giełdowe** i skutecznia je pod najprzystępniejszymi warunkami,
oraz udziela wszelkich informacji co do pewnej i korzystnej **lokacji kapitałów**,
przegląda bezpłatnie **losy** i inne papiery, podlegające wylosowaniu,
składa **wadya i kaucye**.

**Przyjmuje wkładki na rachunek bieżący oraz na książeczki wkładowe
na 4%**

Kwoty do 5000 koron dziennie wypłaca bez wypowiedzenia.
Podatek rentowy opłaca Bank z własnych funduszy.

**Cenniki
darmo
i opłatnie.**

Dlaczego prawdziwy gramofon z piszącym aniołkiem wszędzie jest
lubiany, mimo że istnieje wiele naśladowców pod różnymi
mianami?
Bo oryg. Gramofon z piszącym aniołkiem trwa wiecznie i nigdy
się nie psuje.
Bo oryg. Gramofon z piszącym aniołkiem gra bez szmeru, wy-
rażnie i przyjemnie.
Bo publiczność kupiwszy raz bezwartościowy aparat, nabywa
później oryg. Gramofon, jako jedynie doskonały w swoim
rodzaju i poleca go dalej znajomym.
Bo oryg. Gramofon z piszącym aniołkiem gra zapomocą igły
i bez igły.
Bo prawdziwe płyty z piszącym aniołkiem mają zdjęcia we
wszystkich językach i w największym wyborze pierwszorzę-
dnych artystów w świecie.
Bo prawdziwa płyta z piszącym aniołkiem nie charcza i można
na nią 1000 razy grać.
Gramofon koncertowy z 10 płytami 60 kor.

Odnazniony na wystawie jubileuszowej najwyższem odnazenieniem
GRAND PRIZ.

Lwów
ulica Sykstuska L. 2
Tel. 2033/II.

Akc. Tow. Gramofonów w Londynie.
Jeneralny zastępcą
Józef Weksler

Kraków
Grodzka 71 (obok Wawelu)
Tel. 641.

Budowniczy

Karol Korn, Kraków

Pańska 5 I. piętro. Telefonu Nr. 1056.

Projektuje i wykonywa wszelkie roboty w zakres przemysłu budowla-
nego wchodzące. Buduje domy mieszkalne, kolejowe, wykonywa bu-
dowy fabryk, kominów i obmurowania kotłów wszelkich rodzajów,
najsolidniej i w czasie najkrótszym.

Na hipoteki tabularne

do ulokowania Koron 300.000— w większych kwotach pod korzystnymi wa-
runkami. — Wiadomość: Adam Billński, Dom handl. i konces. biuro posre-
dnictwa w Krakowie, ul. Szewska 11, Telefon 1004. 6840 2 7

Zabudowania fabryczne

nadające się na fabrykę, magazyny lub podobny cel, w pobliżu Tarnowa do
wydzierżawienia. Zgłoszenia pod **R. S.** przyjmuje Gł. Agencja Dzienni-
ków i Ogłoszeń J. Hopcasa i A. Salomonowej, Kraków, Sławkowska 2. 6843 2 3

Sklep ze suterena

oraz pokój z kuchnią i przedpokojem
do wynajęcia od 1 października, ulica
Długa 6, wiadomość tamże. 6779 2 3

Adwokat Dr Herbst

w Bukowsku (koło Sanoka)
poszukuje **koneypienta** obznajo-
mionego dokładnie z praktyką provin-
cyonalną. Posada zaraz do objęcia. —
Oferty nieuwzględnione pozostaną bez
odpowiedzi. 6806 2 3

Kostki z rosołu wołowego

Spółki **LIEBIG**

Cena **5** halerzy.

Do przyrządzenia znakomitego rosołu wołowego.

Nazwisko Spółki **LIEBIG** jest **GWARANCYĄ**.

Krawiec damski

Józef Gałązka

były pracownik firmy Herse w Warszawie i **E. Schwarza w Krakowie**
przyjmuje zamówienia z własnych i dostarczanych materiałów. — Specjalność
moja: Kostiumy angielskie, okrycia, spodnie amazonki, wierzchy i spody do
futer, peleryny, płaszcze etc. Krój i wykończenie piękne. **Ceny przystępne.**

Kraków, Floryańska 16. 6453 6 0

Magazyn futer

P. BOUFFAL

Kraków, Plac Maryacki 9.

Najmodniejsze szale i stole futrzane. 6542 2 7

Riviera Włoska

Nervi koło Genui via Serra Nr. 22

Pensjonat polski Zofii Niewiadomskiej

otwarty od 15 września do 1 maja. 6808 2 3

Ważne dla Pań!!

Były długoletni pracownik firmy H. Schwarza w Krakowie i wielu pierwszo-
rzędnych firm zagranicznych otworzył

**Pracownię sukien i kostyumów damskich
w Krakowie, ul. Szewska 19 I. p.**
pod firmą

Jan Kalafarski, krawiec damski.

Przyjmuje wszelkie roboty w swój zawód wchodzące z dostarczonych
materiałów; jako specjalność: Kostiumy angielskie, paltoty, wierzchy do futer,
suknie angielskie i francuskie, bluzki i spodnie do bluzek i t. d. **Wykończa
szybko i pięknie po najniższych cenach.** 6861 2 4

Motor 4 HP.

z powodu kupna większego, za bezcen
do sprzedania. Motor jest w ruchu. —
Universum, św. Jana 14. 6845 2 2

Sprzedam handel śniadankowy

kompletne urządzenie, posiadający przytem tra-
fikę i koncesję na sprzedaż prochu, obecnie no-
wa koncesja wyszynku wódek. — Wiadomość
M. Czerwiński, Dom handlowy, Kraków, ulica
Pańska. 6831 2 6

Orzechy włoskie

świeżo rwane po 50 hal. za 1 kg, roz-
sła ogród Wozitów, p. Potok Złoty.
6836 2 3

Ilustrowany cennik bandażi i sposób
leczenia przepukliny za nadstawaniem 30 ha-
lerzy w markach wysła M. D. Polaczek w Sam-
borze. 6455 10 0

Poszukuje się do kupna

kamienicy w Krakowie w dzielnicy IV (Piasek),
wolnej przynajmniej jeszcze przez kilka lat
od podatku domowo-czynszowego, z nowoczesne-
mi urządzeniami, w cenie około 80.000 koron.
Zgłoszenia przyjmuje kancelarya adw. Dra Fru-
styna Jakubowskiego w Krakowie, ul. Bracka 10.
6820 2 3

Droguerya Stanisława Ossowskiego

w Zakopanem,
poszukuje **pomoenika droguist.**
Posada do objęcia zaraz. 6826 2 3

Czy można się ożenić?

Rękodzielnik, przemysłowiec, wdowiec lat 47,
przystojny brunet, właściciel interesu, pragnie
się ożenić z panną lub wdową młodą, przystoj-
ną, inteligentną, uczciwą, zapatrzącą się do-
brze na ognisko domowe. Posagu skromnego
się nie odrzuca. Fotografia wraz z adresem po-
żądana. Dyskretna zapewniona słowem uczci-
wego człowieka. Listy odbieram do 30 września.
Na anonimowy wale nie odpiszę. Blondynki ma-
ją pierwszeństwo. Adres: „555 nadzieja” po-
sta rest **Kraków**, za okaz. kwitu inseratow.
6596 4 4

Mężczyzna

(przystojny, lat 32) na poważnem sta-
nowisku, z rocznym dochodem 25.000 K,
z powodu braku znajomości poszukuje
na tej drodze inteligentnej i przystoj-
nej panny, z dobrej rodziny. Posag wy-
magany 50.000 K w celu powiększenia
przedsiębiorstwa. Rzecz traktowana na
seryo, dyskretna zapewniona pod słowem
honoru. Listy nieanonimowe —
jeżeli możliwe wraz z fotografią pod
„N. O. 75” poste restante Kraków za
okazaniem kwitu inseratowego. 6817 2 6

Rabka. Pensjonat w Rabce przy-
jmuje gości na sezon zimo-
wy. Rabka 1, pensjonat. 6460 10 11

Uczennica prof. Mikulego
ze Lwowa, udziela lekcji gry na forte-
pianie. Pędzichów 1. 18. 6676 2 9

Miss Aitken

has returned from England
and is at home daily 12—1,
4—5. Wolska 9. 6749 2 3

Młody urzędnik
poszukuje zajęcia biurowego w godzinach po-
południowych lub wieczornych. Zgłoszenia pod
R. S. 25. poste rest. **Kraków**, za okazaniem
kwitu inseratowego. 6774 2 15

Fortepian

dobry, do sprzedania, ulica św. Krzyża 16, I p.,
Schwalbe, przed południem. 6773 2 2

Ważne dla szukających 6769 2 3

pożyczki

hipotecznej lub wekslowej! Zgłosić się pod
„Fach pocztowy Nr 105” **Kraków**.

Piękne meble.

Jadalnia, sypialnia i salon. — Perskie
dywany, porcelana, szkło, srebro i wiele
innych rzeczy urządzenia domowego
nadeszły do

Publicznej hali aukcyjnej
Rynek 16. 6816 3 4

wolną posadę
w stowarzyszeniu rolniczo-handlowem.
Płaca miesięczna 200 K, ponadto możli-
wa po okresie próby renumeracja od
dokonywanych obrotów. Zgłoszenia z od-
pisami świadectw i referencyami pod
„Mieciarz handlowiec” poste restante
Lwów. 6892 2 3

Sporn i Spółka, Kraków
ul. Floryańska 14. Hotel pod Różą

**Największy wybór środków kosmetycznych toaletowych, Perfum,
Mydeł, Wód kolonjskich, Grzebieni, Szczotek, Luster. Przybory do go-
lenia. Preparaty do barwienia włosów. Francuskie artykuły gumowe.**

